

A JUBILEUMOK IGAZI ÉRTELME ÉS JELENTŐSÉGE

A szentévek és a jubileumok *különleges idők*, amelyek alkalmat adnak arra, hogy az egyház tagjai megújuljanak hitükben, elmélyüljenek keresztény életükben, így még hitelesebbé válják tanúságtételük, és egyre nagyobb szeretettel szolgálják felebarátaikat.

A szentéveket és a jubileumokat II. Pál pápa 1470-ben kiadott *Bullája* óta változatlan ritmusban minden huszonötödik évben hirdetik ki (korábban a pápák száz, majd ötven, végül 33 évet javasoltak), vagy akkor, amikor a keresztény élet különlegesen jelentős alkalmai a megtartását indokoltá teszik.

A szentév az egész világon élő keresztényeket mozgósítja az ünneplésre. Olyan eszközöket, jeleket, szimbólumokat alkalmaznak, amelyek segíthetik a híveket, hogy jobban átéljék a keresztény élet nagy igazságait, és mélyebb kapcsolatba kerüljenek Krisztussal.

A jubileumoknak hagyományosan három kiemelkedő megnyilvánulása van:

- a *zarándoklat*;
- a *Szent Kapu*;
- a *búcsú*.

A *zarándoklat* a keresztény élet ősi jelképe, amelynek mély antropológiai gyökerei vannak. Az *úton lévő ember*. A misztériumtól, Istentől indulunk, és úton vagyunk a misztérium, Isten felé. Utunkon Krisztus kísér és világosít meg bennünket: Én vagyok az út. Én vagyok a világoosság.

A *zarándok* nem csavargó (mert tudja, hová igyekszik), és nem magányos vándor (mert egy *zarándok* nép tagja). Nincs állandó lakhelye e világon: csak a legszükségesebbet viszi magával az útjára. Ezek a meggondolá-

sok sokakat, főleg a fiatalokat arra indítanak, hogy *zarándokként* útra keljenek.

A székesegyházak és a szent helyek *Szent Kapuja* a *zarándokok* úticélja. A templom az Atya Házának, a megígért Királyságnak a jelképe, ahol Isten Atyaként fogadja fiait, akik Krisztusért, a Szentlélek erejében, Mária kíséretében jönnek Őhozzá. Krisztus az a kapu, amely megnyitotta az emberek előtt az Atyához vezető utat. Ő az a Kapu, amelyen be kell lépniünk, hogy az Atya Házába juthassunk. Az ember belép a templomba, hogy megünnepelje az Eucharisziát, hogy a hitben egyesült nép legyen, hogy rátaláljon a vasárnapi Eucharisztia értelmére, amely arra hívja a híveket, hogy a szentségben egyesüljenek Krisztussal.

Az egyház a szentévekben és a jubileumokban próbálja mindenki számára nyilvánvalóvá tenni egyik legmélyebb sajátosságát. Ez a sajátosság az *irgalom*, a feltétel nélküli készség arra, hogy megbocsátásban részesüljön minden ember, akár élő, akár már halott. Az egyház arra kapott meghívást, hogy kövesse Jézust, aki az Evangélium számtalan helyén magyarázza: azért jött, hogy megkeresse a bűnösöket, az elveszett bárányt, meggyógyítsa a betegeket, megszabadítsa a rab-ságban sínylődőket. Így mutatja meg Jézus Isten igazi arcát, Atyjéét és a mi Atyánkét, amely „*irgalommal teljes*”.

Az egyház ebből az alkalomból megkönnyíti hívei számára a bűnbocsánat és a megbékélés elnyerését. Megtanít a bűnbánatra, buzdít arra, hogy Istenhez térjünk, és szeretettel forduljunk embertársainkhoz. Így elnyerjük a *búcsút*, a megbocsátást, amelyet Isten minden gyermekének meg akar adni, aki Őt alázattal keresi.

(A *Nagy Jubileumot* előkészítő vatikáni bizottság dokumentumából fordította Németh Edina)